

ligger i nu. Det er det eneste, vi beder om, den lille bitte ting.

Men det vil regeringen ikke være med til. Det ville åbenbart være et nederlag for regeringen at give den håndsækning til de mennesker, som vi taler om her. Det er dog en underlig måde at tænke på.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslaget forkastedes, idet 47 stemte for, 61 imod.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 193: Forslag til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 13/3 2003. Første behandling 27/3 2003. Betænkning 7/5 2003. Ændringsforslag nr. 9 og 10 af 19/5 2003 uden for betænkningen af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen)).

Der var stillet 8 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

Sammen med denne sag foretoges:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 190: Forslag til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 13/3 2003. Første behandling 27/3 2003. Betænkning 7/5 2003. Ændringsforslag nr. 2 af 19/5 2003 uden for betænkningen af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen)).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 191: Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, lov om fleksydelse, lov om social service, lov om individuel boligstøtte, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og integrationsloven. (Loft over konstanthjælpen, hjælp til unge og forsørgere, flytning af reglerne om aktive tilbud m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 13/3 2003. Første behandling 27/3 2003. Betænkning 7/5 2003).

Der var stillet 11 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

21) Anden behandling af lovforslag nr. L 194: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Aktiveringsydelse og ændringer som følge af fremsættelsen af forslag til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 13/3 2003. Første behandling 27/3 2003. Betænkning 7/5 2003).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

22) Anden behandling af lovforslag nr. L 192: Forslag til lov om ændring af lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. med flere love. (Konsekvensændringer som følge af forslag til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 13/3 2003. Første behandling 27/3 2003. Betænkning 7/5 2003).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

Nu er vi kommet frem til anden behandling af det meget store kompleks, som handler om regeringens program »Flere i arbejde«. Jeg skal i den forbindelse stærkt beklage, at det ikke er lykkedes regeringen at fastholde beskæftigelsen, men tværtimod er man i samme periode, hvor regeringen har talt om at skaffe flere arbejdspladser – for udgangspunktet var spørgsmålet om at forøge arbejdsstyrken – gået den modsatte vej og har mistet 33.000 arbejdspladser. Det svarer til 200 arbejdspladser hver eneste dag. En konsekvens af det er også, at vi har fået en stigende ledighed.

Kl. 13.55

Men selv om der er kommet flere ledige til, og selv om der måske er nogle af de ledige, der kom til at stemme forkert ved sidste folketingsvalg, er der jo ingen grund til at straffe dem økonomisk. Derfor har vi forsøgt at slå ring omkring dagpengesystemet, omkring ydelserne, for vi ved jo, at det var Venstres og De Konserveratives holdning, at man skulle sætte en række satser ned. Det har vi forsøgt at undgå, men til gengæld er det sådan, at vi har foretaget en række harmoniseringer i forhold til kontanthjælpsystemet. Vi har bl.a. ændret lidt på tingene i forhold til sanktionerne, hvorimod vi ikke har sagt ja til et enstrengt system.

Hvad er i øvrigt et enstrengt system? Det kunne være dejligt at høre, om beskæftigelsesministeren havde nogle synspunkter på det i dag, for udeomkring er der mange holdninger til, hvad et enstrengt system er. Jeg skal i hvert fald her sige på Socialdemokratiets vegne, at vi overhovedet ikke har taget stilling til noget som helst vedrørende det enstrengede system, for det ville jo betyde, at vi gjorde op med forsikringssystemet, og det ser vi bestemt ingen grund til. Vi vil kæmpe for, at vi fortsat kan have et forsikringssystem og dermed også to forskellige systemer, både det i kommunerne og det i forhold til de forsikrede ledige.

Men det, der kan være godt at se på – det er også noget af det, vi har kigget på i programmet

»Flere i arbejde« – er at sammentænke den indsats, der er for at få folk i arbejde. For hvis det er sådan, at den ledige, uanset om man er forsikret eller ej, har det problem, at man ikke har noget arbejde og man skal hurtigt tilbage i arbejde igen, ja, så er det den direkte vej. Det er fornuftigt nok at prøve at kigge på, om man kan sammentænke her.

Men det er jo sådan, at vi har det kommunale selvstyre, og der kan man tale om begrænsninger eller udfordringer, det er i hvert fald dér, problemet ligger.

I forhold til udmøntningen af loven: Når vi er indgået som forligspartnere, har vi en forpligtelse til at påse, at bekendtgørelser og loven er udformet i henhold til det grundlag, som vi har indgået aftalen på, og vi kan nu se, at ministeren er i gang med at udmønte, også i forhold til bekendtgørelser, og det skal man jo gøre, det er ganske udmærket.

Der er et par enkelte punkter, som jeg gerne vil kommentere, bl.a. spørgsmålet omkring CV-banken. Der synes jeg, at man strammer i forhold til den indgåede aftale. Det er jo klart, at hvis det er på grund af uvilje, at man ikke vil lægge sit CV ind, eller der er manglende oplysninger, kan det få betydning i forhold til rådigheden, men hvis det er på grund af andre forhold, f.eks. hvis de tekniske løsninger ikke er i orden, synes vi, det er helt urimeligt, at man kan miste sin dagpengeret på baggrund af det, for det har ikke noget at gøre med, om man står til rådighed eller ej, om de tekniske systemer er i orden.

Det vil vi gerne have kigget lidt på, og i den forbindelse kan jeg allerede nu sige, at vi gerne vil have hele lovpakken tilbage til udvalget igen.

Vi har også oplevet, at fordi der nu er en stigende ledighed, er der et øget pres på hele systemet, og det betyder, at vi får flere, der falder ud af dagpengesystemet, jeg tror, at tallet var omkring et par tusinde sidste år.

Jeg tror, at alle de aktører, der er på området, er enige om, at det er vigtigt at sørge for, at folk ikke falder ud af dagpengesystemet, men at man får givet tilbud, sådan at de kan blive i systemet, og det, der selvfølgelig er bedst, er at skabe nogle aktiviteter med henblik på ordinær beskæftigelse.

Vi har tidligere under forhandlingerne og også løbende her i salen diskuteret spørgsmålet om en tidlig indsats.

Den direkte vej til arbejde er vi jo fuldstændig enige i, men på en række områder kan vi se, at

regeringen svigter, og det er i forbindelse med store afskedigelser. Der er det helt klart, at der kan være behov for en tidligere og mere fleksibel indsats end ved det aktstykke, der blev puttet ind i »Flere i arbejde«. Vi håber meget, at regeringen lytter til de her indvendinger, der kommer forskellige steder fra, og målet er jo det samme: hurtigst muligt at få folk i gang igen og dermed spare de passive overførsler.

Der var et spørgsmål omkring jobrotation. Det blev vi jo enige om at forlænge, fordi man ikke havde opbrugt midlerne, men der synes vi, at det ikke står klart nok i bekendtgørelsen. Der skal jo også findes en afløser for jobrotation på et tidspunkt, og der ville vi også gerne byde os til, for det er et unikt redskab, der både tager sigte på at hjælpe de folk, der er ledige, og også hjælpe de virksomheder, der har behov for at få uddannet deres arbejdskraft.

Så har vi et spørgsmål omkring andre aktører, og jeg skal sige også her, at uanset om vi havde fortsat i regeringen, så var der en lang række af de her ting, som vi selv ville have gennemført, men det er jo klart, at vi kigger på, hvordan man kan udforme de ting.

Men også når det drejer sig om andre aktører, er vi jo inde i her, at det er uopdyrket land, det er nyt land for os alle sammen, og derfor skal vi selvfølgelig høste nogle erfaringer. Man er i gang ude i rådene med at lave udbud og prøve at se, om man kan få nogle til at gå ind i det her område og løse den kæmpemæssige opgave.

Kl. 14.00

Jeg skal ikke lægge skjul på, at fra Socialdemokratiets side håber vi, at a-kasserne vil gå meget ind i det her arbejde. Vi synes, det ligger godt for dem, for det er dem, der kender deres medlemmer. Vi håber, at de vil påtage sig den forpligtelse, det er også at sørge for at aktivere og opkvalificere de ledige medlemmer. Vi vil følge udviklingen meget nøje på de her områder.

Jeg har et par andre punkter også, og det drejer sig om virksomhedspraktik og om at underrette koordinationsudvalgene. Der synes vi, at det, som ministeren lægger op til i bekendtgørelsen, er for langt. Vi mener, at der som minimum skal være en månedlig opgørelse.

I den senere tid har spørgsmålet omkring konkurrenceforvridning og fortrængning fra arbejdsmarkedet været nævnt i dagspressen i forbindelse med, at nogle kommuner bruger straksaktivering, standardaktivering – Bodum-sagen har været nævnt. Der vil jeg godt sige, at

vi i Socialdemokratiet ønsker en sikkerhed for, at virksomhedspraktikken i kommunal produktion ikkædt vejledning og opkvalificering ikke medfører konkurrenceforvridning. Vi synes, det er utrolig vigtigt, at man kan håndtere det her. Det er jo afgørende for en ordentlig udvikling i anvendelsen af aktiveringsinstrumenterne, at ingen på det ordinære arbejdsmarked føler sig truet, og derfor er det vigtigt, at kommunal produktion undgås, i hvert fald i den her forbindelse.

Det er også vigtigt, at beskæftigelsesministeren sikrer, at instrumenterne i den aktive arbejdsmarkedspolitiske indsats faktisk fører den ledige frem mod beskæftigelse på arbejdsmarkedet. Al aktivering skal være rettet mod den enkelte person og være individuelt tilpasset mod den enkeltes ønsker, forudsætninger og behov, og der skal være progression i hvert enkelt forløb. Enhver aktivering skal være engagerende, kvalificerende og perspektivrig og altså føre frem mod et ordinært arbejde eller en kompetencegivende uddannelse. Med andre ord skal der være kvalitet i ordningerne, det lægger vi meget vægt på. Det var ét af målene med at afskaffe 75 pct.-aktiveringskravet.

I Socialdemokratiet står vi selvfølgelig bag sådan en form for aktivering, men vi vender os altså imod den der standardaktivering, som ikke tager individuelle hensyn. Derfor er det også vigtigt for os at få en tilkendegivelse fra regeringen om, hvorledes den vil sikre en ordentlig kvalitet i aktiveringen.

Beskæftigelsesministeren har jo brugt sin befojelse i det nye bekendtgørelsesudkast til at fastsætte, hvad der menes med et rimeligt forhold mellem ordinær beskæftigelse og personer i virksomhedspraktik. Derimod er der ikke angivet et eksakt forhold mellem ordinært ansatte og personer i virksomhedspraktik på offentlige arbejdspladser. Vi finder, at der også bør sikres et tilsvarende forhold på offentlige arbejdspladser som på private arbejdspladser.

Som allerede meddelt skal jeg sige, at vi ønsker at få forslagene tilbage til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal blot spørge Socialdemokraterne – som jeg går ud fra har samme interesse, som vi har i Enhedslisten, nemlig at fagforeningerne har lidt snor i, hvad der foregår rundt omkring, og har lidt snor i, hvor mange ordinære job der bliver

omdannet til aktiveringsjob, hvor man jo alt andet lige får en lidt lavere løn, end man gør, hvis det er et ordinært job – om, hvilken sikkerhed der ligger i det her forlig, som Socialdemokraterne er med i, for at fagforeningerne har en idé om, hvad der foregår på området. Hvilken sikkerhed er der for, at fagforeningen kan få et overblik over, hvad der foregår?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg havde som altid med forventning set frem til hr. Bjarne Laustsens tale til os i dag og med endnu større forventning i dag, fordi jeg havde set frem til en lidt begejstret tale. Hr. Bjarne Laustsen og Socialdemokratiet har jo deltaget i forhandlingerne om arbejdsmarkedsreformen, og vi har sammen indgået forliget, der danner grundlag for de lovforslag, vi nu andenbehandler og snart skal vedtage.

Derfor må jeg indrømme, at jeg blev lidt skuffet over at høre hr. Bjarne Laustsens tale, for jeg synes, det var en lidt defensiv og faktisk ret utilfreds tale, vi hørte fra hr. Bjarne Laustsens side. Der var jo ikke det, som hr. Bjarne Laustsen ikke var bekymret ved og måske lidt utilfreds med i forbindelse med den her lovreform.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Bjarne Laustsen: Er det sådan, at Socialdemokratiet har fortrudt det forlig, vi har indgået, eller kan vi få hr. Bjarne Laustsen overtalt til måske at komme herop på talerstolen og sige til os, at hr. Bjarne Laustsen og Socialdemokratiet er glade for denne her reform og tilfredse med det forlig, der er indgået? Det kunne være rart at få det bekræftet.

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

For ikke at glemme hr. Lars Barfoed, tror jeg, at jeg vil svare hr. Barfoed først. Vi har lavet et forlig, det står vi fuldt og fast ved, det er klart. Som jeg også redegjorde for i min ordførertale, er det altid forligsparternes mulighed at påse, at et sådant forlig bliver udmøntet, og jeg kan være glad over mange ting, men jeg er knap så glad på de arbejdsløses vegne over den udvikling, som hr. Lars Barfoed og De Konservative står bag, og de mange initiativer, som regeringen tilsyneladende ikke vil tage i denne her sag, men afvente, at krudtrøgen lægger sig.

Noget andet er, at vi jo udmærket ved, at De Konservative var med i efterlønsforliget i 1998, og hver eneste dag siden har jeg oplevet De

Konservative stille sig tvivlende over for efterlønnen og til dels også pensionen og forliget om satspuljen, hvor der skal ske en ændring af taksterne. Det synes jeg er med til at så tvivl om, hvor vi har De Konservative henne som forligspartner.

Vi har ikke fortrudt de her ting. Hr. Lars Barfoed deltog selv i de meget komplekse forhandlinger, og det er klart, at vi ønsker det udmøntet, så det er i overensstemmelse med den gældende lovgivning og den aftale, vi har indgået.

Så spørger Enhedslisten om, hvordan vi sikrer os, at fagbevægelsen reelt har indflydelse på det her. Det var et nummer, vi gjorde meget ud af. Det er ikke uden problemer, det skal jeg ikke skjule, men det er sådan, at vi fik indføjlet i aftalen, nogenlunde ordret, at på enhver virksomhed bør der være en aftale om, hvordan man får folk ind på særlige vilkår.

Hvis man laver en politik derude lokalt, har fagbevægelsens repræsentanter igennem samarbejdsudvalg, tillidsfolk osv. jo mulighed for at øve indflydelse på det her. Så derfor tror jeg, at vi kan styre det på den måde.

Men jeg skal da ikke undlade at sige, at der kan være brodne kar, ligesom der kan være det alle mulige andre steder, hvor der er virksomheder, der udelukkende excellerer i billig arbejdskraft, og det har jeg sagt at vi tager afstand fra.

Jeg mener, at vi er i stand til at bygge systemer op, der gør, at vi kan undgå den slags ting, for de er ikke hensigtsmæssige. Det, der er hensigtsmæssigt, er, at de ledige får fodfæste på arbejdsmarkedet og får mulighed for igennem en kort tilknytning på særlige vilkår at få job på ordinære vilkår.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg kunne ikke lade være med at bide mærke i, at hr. Bjarne Laustsen selv spurgte ministeren, hvilken sikkerhed der var for, at virksomhedspraktik ikke kom til at koste almindelige job, så det er åbenbart en usikkerhed, jeg ikke er alene om at have.

Jeg vil gerne spørge hr. Bjarne Laustsen, om det ikke er korrekt, at de lokale koordinationsudvalg alene får statistik over, hvor mange der er blevet aktiveret inden for det private og det offentlige, men at de absolut intet får at vide om indholdet af de aftaler, der er indgået, og at de heller intet får at vide om, hvilke virksomheder det er, der har indgået aftaler. Det vil sige, at man ikke som lokal fagforening, ej heller på ar-

bedjsgiversiden, har noget som helst overblik over, hvor mange job der faktisk bliver fortrængt. Man har udelukkende et overblik over, hvor mange der er aktiveret, men ikke, om de aktiverede faktisk er gået ind og har taget ordinære arbejdspladser. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning)

Bjarne Laustsen (S):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil stillede et spørgsmål om virksomhedspraktik, men der stillede jeg jo et spørgsmål til beskæftigelsesministeren.

Nu er vi alle sammen formodentlig klar over, at der skal være et møde i Landsarbejdsrådet i morgen, hvor parterne kommer med bemærkninger til den bekendtgørelse, som man agter at udsende. Det er der, der er nogle ting, hvor vi kunne ønske os en strammere styring, og jeg er selvfølgelig spændt på at høre, om ministeren kunne give os et svar på det spørgsmål her i dag, for det er da selvfølgelig vigtigt, at koordinationsudvalgene bliver underrettet. Det er jo også sådan, at koordinationsudvalgene er sammensat af bl.a. repræsentanter fra det faglige liv, og på den måde, hvis man har lidt styr på det, tror vi godt, at det kan håndteres derude. Det er i hvert fald det, der er tanken med det.

På den måde får vi jo også gjort nogle erfaringer og set, hvad der er af problemsæt derude, og så må vi jo kigge på det, men som det ligger nu, har vi ingen problemer i den retning.

Kl. 14.10

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Når man hører hr. Bjarne Laustsen, må man formode, at Socialdemokraterne altså har indgået et forlig med de borgerlige partier om at benytte en ordning om aktiverede, uden at man reelt kommer til at vide, hvilke kontrolmuligheder der er, uden at man reelt er klar over, hvad erfaringerne er med de projekter, man har haft indtil nu, de mange års bevidstløs aktiveringsindsats, hvordan man egentlig holder styr på det. Det skal man først nu til at finde ud af hvordan man får snor i.

Hvad er det for nogle gode eksempler, Socialdemokraterne har på, at vi får flere i reelle job ved at sende dem ud i tvangsaktivering? Ud fra alt det, der hidtil har været fremme i pressen, har det tværtimod vist sig, at de tvangsaktiverede fortrænger folk med et rigtigt arbejde og ordentlige arbejdsforhold. De eksempler, der er

på, at folk kommer i arbejde, er dér, hvor de får ordentlige løn- og arbejdsforhold, og ikke, når de bliver sendt ud i tvangsaktivering.

Senest har vi haft Bodumsagen, som tydeligt viser, hvordan det er, virksomheder kan misbruge tvangsaktiveret arbejdskraft.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes, det er interessant at høre, at hr. Bjarne Laustsen siger, at Socialdemokraterne ikke har noget problem, som det er nu. Man ønsker godt nok, at der bliver strammet lidt op, men man synes i bund og grund, at koordinationsudvalgene kan have snor i, hvad der sker nu.

Det er jo ikke det signal, vi hører, det er jo ikke det signal, fagbevægelsen sender. Fagbevægelsen sender lige præcis det signal, at hvis de ikke får at vide, hvad aftalernes indhold er, og hvis de ikke får at vide, hvilke virksomheder det er, det drejer sig om, kan koordinationsudvalgene ikke bruge de statistikker til andet end at arkivere dem lodret. For de vil ikke ane, de vil ikke have skyggen af en chance for at vide, om der faktisk sker fortrængning af ordinære arbejdspladser, hvor en helt almindelig arbejdsplads går fra at have ordentlige løn- og arbejdsvilkår til at komme ind under aktiveringsvilkår.

Er det ikke rigtigt, at det præcis er de indvendinger, fagbevægelsen kommer med, og at det så måske er lidt komisk at høre Socialdemokraterne heroppefra sige, at det er der ikke noget problem med?

(Kort bemærkning.)

Bjarne Laustsen (S):

Jeg går ud fra, at vi senere får mulighed for at høre Enhedslistens ordførertale, så vi kan få hoved og hale på, hvad det er for en politik, Enhedslisten står for.

Der er ingen grund til at skjule, at der er en række punkter, hvor vi er uenige. Vi har valgt at lave en aftale med regeringen for at sikre nogle rettigheder; Enhedslisten har et andet udgangspunkt, men jeg kan godt garantere for, at oven over alt ing vil der være nogle rettigheder og pligter. Det er et spørgsmål om at finde den balance i tingene.

Til fru Line Barfod, der siger, at der har været bevidstløs aktivering: Der har været meget aktivering, der har ført frem til noget, og alle rap-

porter viser, at det hjælper at gøre en indsats for folk.

Det, der har været spørgsmålet, er at finde ud af at lave noget aktivering i indsatsen, og det er jo derfor, vi var skeptiske over for det krav om en 75 pct.-aktivering, at det var for meget kvantitet frem for, at vi skulle satse på kvalitet. Det håber jeg at det lykkes at finde frem til, det er i hvert fald med det mål og den intention, vi har lavet aftalen.

Så vil jeg sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at vi har lavet en aftale, der bygger på nogle redskaber. Vi havde et problem med den individuelle jobtræning, som jeg ikke tror Enhedslisten syntes var bedre end det, vi er kommet frem til her, det tror jeg bestemt ikke. Der kan være et spørgsmål om, hvor lang tid man skal opholde sig i de forskellige ordninger, men lad os prøve at kigge på det.

Jeg synes, det er væsentligt, at vi noterer os, at her har vi altså en fælles sag. Fagbevægelsen, alle de aktører, der er der, men også arbejdsgiverne har en forpligtelse til at sørge for at prøve at løfte den sociale opgave, der gør, at de folk, der har været lang tid væk fra arbejdsmarkedet, får muligheden for at komme tilbage igen. Det foregår altså bedst ved, at man kommer i kontakt med en arbejdsgiver, der mangler arbejdskraft, og får aftalt, hvordan opkvalificering og uddannelse skal være med henblik på at få ordnært arbejde. Det er altså den model, vi tror på, og indtil videre er det den, der holder stik.

Men det er jo klart, at den opgave er langt sværere, når der er nedgang i konjunkturerne og der er stigende arbejdsløshed. Det er lettere at få folk og virksomheder til at antage folk, når der er gang i sagerne, i stedet for at man afskediger ordinært personale. Den del af det kan vi godt være enige om.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Kan hr. Bjarne Laustsen bekræfte, at der på et tidspunkt kom en rapport fra vismændene, der tydeligt viste, at man har færre chancer for at komme i ordinært arbejde, hvis man er aktiveret, end hvis man ikke er aktiveret, at det faktisk forringer folks chance for at komme i arbejde at blive sendt ud i de her tåbelige aktiveringsprojekter?

Så sagde hr. Bjarne Laustsen, at oven over alting er der rettigheder. Det hjælper bare ikke, at man har nogle rettigheder hængende ovenover,

når man ikke selv er omfattet af dem. De, der har behov for rettigheder, er sådan set dem, der er nedenunder, det er dem, der bliver lukket ud af arbejdsmarkedet, og som kan se, hvordan de bliver udnyttet og ikke har en eneste rettighed. Hvordan skal de klare sig for mindre beløb end alle andre i samfundet, uden at man har anvist nogle butikker, hvor de kan købe maden til den halve pris?

Kl. 14.15

Det er dem, som ikke får en ordinær løn for at udføre nøjagtig det samme arbejde, som andre tidligere har udført til en ordinær løn, eller som de kan se andre udfører på virksomheder til en ordinær løn.

Jeg kan ikke helt se, hvor det er, de rettigheder kommer de tvangsaktiverede til gode, må jeg sige til hr. Bjarne Laustsen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil gerne sige til fru Line Barfod, at jeg har svært ved at acceptere og anerkende ordet tvangsaktivering. Hvis man gør det rigtigt, så tager man en samtale med den person, der nu af forskellige årsager ikke har noget arbejde, og så spørger man vedkommende selv om, hvad der kan forbedre jobmulighederne, og der er det jo interessant, om vedkommende har nogle ønsker til det. Det kan være, at man har en forældet uddannelse eller slet ingen uddannelse har. Så må vi sætte initiativer i gang med henblik på at hjælpe vedkommende tilbage.

Jeg kan ikke bekræfte den undersøgelse, for jeg kender den ikke, der viser, at det forringer folks muligheder, at de har været i aktivering, men jeg er helt sikker på, at det forringer folks mulighed, hvis man bare giver dem kontanthjælp år efter år. Så ved jeg, at den logiske konsekvens af det er, at de ender på førtidspension og totalt marginaliserede.

Det er den ringeste løsning af alle de her ting. Der er intet problem i at sætte folk til at komme i et arbejde eller i uddannelse, hvis det er perspektivrigt og der er indhold i det. Det er det, vi må forlange, at alle folk, der kan her i Danmark, skal være med til at arbejde, ellers kan vi ikke have det system, som vi har. Det er en grundforudsætning i vores samfund.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Line Barfod har bedt om en tredje kort bemærkning. Det skal hun sandelig have lov til.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg kan godt forstå, hr. Bjarne Laustsen ikke kan lide ordet tvangsaktivering. Det kan de, der bliver tvangsaktiveret, heller ikke. Den internationale arbejderorganisation, ILO, kan heller ikke lide tvangsaktivering. Det smager meget af slavearbejde, som man har andre steder. Men det er reelt det, der foregår, når man siger til folk, at hvis I ikke går ud og laver det her arbejde, som tidligere blev udført af andre til ordinær løn, jamen så tager vi jeres kontanthjælp; så har I ikke noget at leve af. Hvis ikke det er tvang, så ved jeg ikke, hvad det er.

Men jeg forstår stadig ikke: Hvad er Socialdemokraternes problem ved i stedet at sikre, at folk får en ordentlig løn? Der er jo projekter, der har rigtig gode resultater, hvor man giver folk en ordentlig løn, f.eks. Spydspidsen i København, hvor nogle af de unge, som ellers havde problemer, får et tilbud om at komme ind og få en ordentlig løn for at lave et ordentligt arbejde. De kan se, at der er nogle, der sætter pris på det, de gør, at det har en betydning, om de er der eller ikke er der. De bliver en del af et fællesskab.

Det er vel det, vi skal arbejde for, i stedet for at tvinge folk ud i projekter, hvor de eneste, der har glæde af det, er de virksomheder, der får det udført på langt ringere vilkår, end hvis de skulle give ordentlige løn- og arbejdsforhold.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror faktisk, det er til stor skade for de arbejdsløse, at man bruger udtryk som tvangsaktivering osv. Vores dagpengesystem bygger på rettigheder og pligter, og hvis det ene tager overhånd, så duer systemet ikke. Der skal være en balance, og det kan svinge lidt fra den ene side til den anden, men det er grundlæggende, at man ikke bare kan forsyne folk med rettigheder i det her system og ingen pligter. Og en af pligterne – det står endda i grundloven – er, at man kan få en bistand, hvis det er sådan, at man ikke kan få et arbejde, mod at man vil underkaste sig de pligter og rettigheder, som samfundet påbyder én. Det er sådan set det, vi lever op til.

Så skal vi finde ud af, hvordan det kan gøres, og det er bedst, at det sker ved opkvalificering og uddannelse med henblik på at få et arbejde.

Så tror jeg også, vi må erkende, at der er en række job på arbejdsmarkedet i Danmark, hvor man simpelt hen ikke kan få placeret personer, der ikke har fuld erhvervssevne, undtagen når

man har en eller anden form for tilskudsmodel. Og lige så snart vi kigger på det med løntilskud, eller hvad det kan være, så er der en risiko for misbrug. Det er vi meget opmærksomme på. Det har altid været der.

Omvendt kan vi jo ikke tvinge en lønmodtager ud til en arbejdsgiver, hvis ikke vedkommende bryder sig om at være der. Altså tvang i den forbindelse synes vi er ringere end at give folk et tilbud og et løntilskud.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jamen det er jo nærmest komik at høre Socialdemokraternes ordfører stå heroppe og sige, at det er til skade for de arbejdsløse at kalde det tvangsaktivering. Det, der er til skade for de arbejdsløse, er, at man lader dem arbejde til halvdelen af den løn, som alle andre mennesker får, halvdelen af den løn, som overenskomsten kræver. Det er det, der er til skade for de arbejdsløse. Det er det, der placerer dem i en marginaliseret position i samfundet.

Kl. 14.20

I Enhedslisten har vi intet imod, at man giver tilbud til arbejdsløse, overhovedet ikke. Det, vi har et problem med, er, at man sætter folk pistolen for panden, og at man tvinger dem til at arbejde for en løn, der svarer til halvdelen eller derunder af, hvad overenskomsten faktisk kræver på området.

Jeg vil starte min ordførertale med at komme med en lille historie fra det virkelige liv. I Randbøl bor en mand. Han havde en lille, god forretning. Hjemme i kælderen pakkede og monterede han og en 4-5 ansatte bl.a. stempelkander for firmaet Bodum.

Så finder Bodum ud af, at det er langt billigere at lave aftaler med de kommunale aktiveringsfabrikker end med manden i Randbøl. Det er klart, for manden i Randbøl betaler en ordentlig løn. Kommunerne betaler jo kun halvdelen i løn, fordi det er tvangsaktiverede. Og konkurrence bl.a. med sin egen kommune, Egtved Beskæftigelsesprojekt, Egtved Industri, ja det kan manden i Randbøl ikke, så det betyder, han bukker under for den ublu konkurrence fra kommunernes side og står tilbage med en gæld på en kvart million kroner. Uden arbejde og syg og fallit ender manden på kontanthjælp.

Men: »Ingen rettigheder uden pligter«, det står Socialdemokraternes ordfører jo også her-

oppe og siger, »det kan vi ikke have«. Der skal arbejdes for kontanthjælpen, og det skal der for under halvdelen af den løn, man ellers får under overenskomsten. Derfor sender Egtved Kommune manden i aktivering i det kommunale beskæftigelsesprojekt, hvor han bliver sat til at pakke stempelkander for Bodum! Præcis det samme arbejde, men til under halvdelen af lønnen.

Det er så socialdemokratisk politik, og det er ellers et godt, gammeldags arbejderparti, vi har med at gøre her.

Den her historie synes jeg med al tydelighed illustrerer, hvordan kontanthjælpsmodtagere allerede i dag misbruges til at udføre ordinært arbejde som aktivering uden løn og uden overenskomstmæssige rettigheder. Men det bliver værre, det bliver meget værre, for i fremtiden bliver det nemlig muligt for kommunerne at sende kontanthjælpsmodtagere i virksomhedspraktik i op til 26 uger, hvor de kan sættes til fuldstændig almindeligt arbejde stort set uden nogen begrænsninger.

Det er såvel på offentlige som på private arbejdspladser, og det vil selvfølgelig betyde en fortrængning af ordinære arbejdspladser, præcis ligesom det gjorde i Bodumsagen. Og ikke mindst ude i kommuner er virksomhedspraktik et skræddersyet redskab til at få udført en del af serviceopgaverne i kommunen til en billig penge. Og de stramme rammer for kommunernes økonomi er selvfølgelig i sig selv et incitament til at få de billigst mulige løsninger.

Da forliget om »fire i arbejde« blev indgået, blev der ellers opbygget en sindrig argumentation fra forligspartierne om, at de faglige organisationer fik vide muligheder for at holde snor i brugen af virksomhedspraktik. Det skulle ske gennem kommunernes informationer til de lokale koordinationsudvalg.

Men når vi så ser på lovforslaget L 190 og bemærkningerne til det, så fremgår det, at informationerne til koordinationsudvalget udelukkende er statistiske. Ikke nogen som helst informationer om, hvilke konkrete virksomheder det drejer sig om, og ikke noget som helst om indholdet i de aftaler, der er indgået mellem virksomhederne og kommunerne.

Hvad skal de faglige organisationer så bruge de informationer til ud over at arkivere dem lodret? Det bliver i hvert fald mere end almindelig svært at holde snor i, hvad det er for noget arbejde, der bliver udført som virksomhedspraktik. Fagbevægelsen får ikke skyggen af en chance for

at kunne se, om det er ordinære arbejdspladser, der bliver omdannet til tvangsaktivering.

Og når vi nu er ved problemerne med, at ordinære arbejdspladser erstattes af aktivering, så kan jeg ikke lade være med at fremdrage regeringspartierne forsvar mod den stigende arbejdsløshed, som de bl.a. gav udtryk for under forespørgselsdebatten i sidste uge.

En del af stigningen kunne nemlig forklares med, at der aktuelt er færre i aktivering, end der var sidste år. Gennemsnitlig er 80.000 arbejdsløse i aktivering i Danmark. De er ikke med i arbejdsløshedsstatistikken. Man opfatter dem åbenbart i regeringen ikke som arbejdsløse, og det viser måske først og fremmest, at arbejdsløshedstallene er sminkede, og at den såkaldte mangel på arbejdskraft dækker over, at alt for mange arbejdsløse holdes hen i håbløs aktivering.

Lige så grotesk er det at forestille sig, at en øget brug af virksomhedspraktik kan føre til fald i arbejdsløshedstallet, samtidig med at der bliver færre ordinære job. Det er godt nok nogle sjove regnedrenge, der er bag det her.

I Enhedslisten følger vi med stor interesse, at såvel SiD som det socialdemokratiske europaparlamentsmedlem Helle Thorning-Schmidt har rejst problemet om virksomhedspraktik over for EU's konkurrencekommissær med henblik på at få underkendt lovforslaget som indirekte statsstøtte.

Jeg synes så, denne her sag må være rigtig, rigtig interessant ikke mindst for de socialdemokrater, som jo er med i forliget omkring »fire i arbejde«.

Samtidig med de udvidede muligheder for at erstatte ordinære arbejdspladser med aktivering indeholder forslagene også i denne omgang økonomiske forringelser for nogle af de allerfattigste i Danmark. Denne gang er det de unge, det er dem med særlig høje bolig- eller forsørgelsesudgifter, og det er dem, der står på arbejdsmarkedets yderste grænse, det går ud over.

Kl. 14.25

Med loftet over de samlede ydelser risikerer kontanthjælpsægtepar at miste 2.500 kr. om måneden og enlige næsten 1.300 kr. For de mennesker forsvinder ideen om at få hjælp efter behov. Det bliver simpelt hen endnu sværere at få pengene til at slå til, end det er i forvejen. Og for de unge under 25 år bliver skruen strammet en tand til. Hvis de af en eller anden grund dropper ud af aktiveringen – og husk lige, at det ikke er politikerbørn eller andre med styr på livet, vi ta-

ler om – ja, så falder hammeren, og de risikerer at miste næsten 900 kr. om måneden.

Selv om de lever op til alle lovens krav om at deltage i, hvad de nu bliver budt, så sættes ydelsen alligevel ned efter 9 måneder på kontanthjælp. Det kaldes tilpasning til SU-niveau, men det er en ringe tilsløring af, at der er tale om en økonomisk straf. Det skal jo ikke glemmes, at SU-modtagere trods alt har mulighed for at arbejde ved siden af deres SU uden modregning, og den går ikke, når man er på kontanthjælp. Der klipper de jo éns kontanthjælp, hvis man begynder at tjene penge ved siden af.

Endelig og ikke mindst åbnes der nu op for, at kommunerne kan dømme folk med ringe tilknytning til arbejdsmarkedet helt ude. Det handler om det såkaldte forklædetillæg, som gives til ægtefællen i stedet for kontanthjælp. Det er ikke ubegrundet at frygte, at kommunerne vil benytte lejligheden til stramning af rådighedskravene. Og der er jo mange penge at spare: 8.000 kr. om måneden for hver person, hvor kontanthjælpen erstattes af et forklædetillæg.

Vi hører gang på gang, at de nedsatte ydelser skal styrke kontanthjælpsmodtagernes incitament til at arbejde. Problemet er bare, at der ikke er nogen direkte sammenhæng mellem de såkaldte økonomiske incitamenter og så det, at folk kommer i arbejde.

Det er jo ikke nok, at man som arbejdsløs gerne vil have et arbejde. Det er jo en betingelse, at der faktisk også er arbejde at få, og problemet bliver i øvrigt sat endnu mere på spidsen af den stigende arbejdsløshed, som vil gøre det endnu sværere for de berørte personer at få sig et arbejde. På bundlinjen må vi konstatere, at der er tale om en økonomisk afstraffelse af mennesker, som i forvejen har det økonomisk meget svært.

Alt i alt er der tale om, at de berørte kontanthjælpsmodtagere bliver frataget 200 mio. kr. om året. Det er asocialt, og det kan ikke siges tit nok. For dem, der rammes, kan det ikke være let at forstå, hvad det er, der foregår her i salen.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg har svært ved at finde nogen sammenhæng i Enhedslistens politik. Her behandler vi nogle forslag, som reducerer en lang række støtteordninger til virksomhederne til nogle ganske få, og så brokker Enhedslisten sig over, at de her forslag anvender virksomhedspraktik og den slags.

I sidste uge var Enhedslisten med til at støtte et forslag her i Folketinget, hvor man ville for-

gyldte de virksomheder, der ansatte akademikere. Hvad er forskellen på de to former for aktive-ring? Her smurte man virkelig virksomhederne med enorme tilskud, og i dag tager man afstand fra det hele.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hvis ikke fru Pernille Rosenkrantz-Theil er klar over det, så vil jeg gerne oplyse, at Socialdemokratiet ikke er i regering mere, desværre. Men det er dog en besynderlig taktik/teknik, hvad man nu kan kalde det, at bruge stort set halvdelen af sit ordførerindlæg på at angribe Socialdemokratiet. Det er selvfølgelig helt i orden, men jeg synes, adressen skulle have været regeringen, for der var en lang række ting, som vi var enige om.

Nogle af de redskaber, vi lavede sammen, som Enhedslisten også støttede Socialdemokratiet i, har den borgerlige regering fjernet. Det hjælper jo lige lidt, at vi var faldet på halen og ikke havde været med til at sikre det niveau, vi nu har nået, og dagpengeperiode osv. osv., stort set alle a-kasse-reglerne. Også det, at vi får flere ledige, og at de unge mellem 25 og 29 år ville komme ned på halve dagpenge, det har vi jo sikret ikke er sket.

Derfor vil jeg godt sige, at jeg går ud fra, at også Enhedslisten fremover vil være med til at sørge for, at det kan svare sig både at være forsikret og organiseret i Danmark. For hvis ikke det er tilfældet, så falder hele fundamentet væk for den danske aftalemodel, hvor vi har to parter, der indgår aftaler på arbejdsmarkedet. Så er der kun én part tilbage, og det bliver ikke fagbevægelsen.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Lad mig starte med hr. Bjarne Laustsen. Jeg kan da godt fortælle, hvorfor jeg bruger halvdelen af min ordførertale på det. Det er, fordi jeg ved, at de ord ville være fuldstændig spildt på regeringen, fuldstændig. Jeg ved, at denne regering altid og til evig tid vil tage arbejdsgivernes standpunkt.

Kl. 14.30

Jeg havde en formodning om, at Socialdemokraterne ville tage arbejdstagernes standpunkt. Det har man så ikke gjort, og det er måske det, der vækker min harme, og også det, der burde vække befolkningens harme. Socialdemokraterne vælger at indtage et arbejdsgiversynspunkt

i stedet for at stå på lønmodtagernes og ikke mindst kontanthjælpsmodtagernes side. Det er såmænd blot den forventning, der er blevet skuffet.

Så vil jeg sige til det her om forsikring, at jeg synes, at vores forsikringssystem er ganske udmærket, og jeg synes, at vi til enhver tid skal forsvare det system, men jeg vil ikke være med til at ofre nogle af de fattigste familier i Danmark på den konto. Så hvis hr. Bjarne Laustsen mener, at de kommer for tæt på at få det samme som dagpengemodtagerne, kunne det være, at hr. Bjarne Laustsen skulle tage initiativ til, at de dagpenge blev sat op – i stedet for at forringe vilkårene for dem, der i forvejen har for lidt.

Så vil jeg gerne redegøre for, hvad det handler om i forhold til isbryderordningen og denne her ordning, altså det, at man støtter, at akademikere, som i dag bliver skubbet ud, kommer ind på arbejdsmarkedet igen: Jamen det er da et spørgsmål om, at vi ikke vil være med til, at folk skal arbejde uden at få fuld løn. Så simpelt er det. Det er den logik, der er i det.

I Enhedslisten mener vi, at når man skal arbejde, når man lægger et stykke arbejde, skal man være dækket af en overenskomst, og man skal have den løn, der står i overenskomsten. Med den type aktivering, det handler om her, kan man maks. komme op på at få 50 kr. i timen, og den timeløn tror jeg nok at det er temmelig mange år siden har stået i en dansk overenskomst.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er jo klart, at når vi kigger på de projekter, der har været lavet derude, er der ofte indgået aftaler med LO eller en enkelt fagforening, SiD eller andre. De er indgået under nogle bestemte forudsætninger, nemlig at man ikke fortrænger ordinær arbejdskraft. Det kan også være, at det er for at holde en produktion i landet, som ellers ville blive udfaset, eller hvad ved jeg. Så der er en lang række postulater i det, som Enhedslisten kommer med. Ja, man kan trække på skulderen af det.

I hvert fald er den linje, der er lagt, at der er behov for, at kontanthjælpsmodtagere, der eksempelvis ikke har 100 pct.s erhvervsevne, får mulighed for at arbejde under rimelige vilkår – det kan være på en fabrik, hvor man gør et eller andet – for det er da tudeosset, at man sender dem ud at grave et hul den ene dag og dække det til den anden. Det er den slags ting, vi har

set tidligere. Det skal være noget, der er perspektiv i.

Jeg tror da også, at Enhedslisten må indrømme, at det er bedre, at der er et opkvalificerende perspektiv i det, i stedet for at det bare er det andet, som der ikke er noget perspektiv i.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Det undrer mig, at hr. Bjarne Laustsen bliver ved med at tale om folk, som ikke har 100 pct.s arbejdsevne, for jeg tror, at hr. Bjarne Laustsen udmærket ved, at lige præcis den gruppe kommer ind under skånejob og fleksjob, to ordninger, som Enhedslisten støtter. Så det undrer mig lidt, at hr. Bjarne Laustsen bliver ved med at tage fat i det.

Så vil jeg gerne stille et modspørgsmål: Er det ikke sådan, at præcis sådan noget som Bodumsagen og Farumeksemplerne om aktivering har SiD ikke godkendt? Og er det ikke også sådan, at fagbevægelsen ikke får nogen som helst mulighed for at se, hvad der foregår med hensyn til fortrængning af job? Socialdemokraterne har nemlig ikke sikret i denne her aftale, at ordinære job ikke kan laves om til at være aktiveringsjob. Det har man ikke sikret i denne her aftale.

Tværtimod har det, at man åbner op for en virksomhedspraktik på 26 uger, hvor man gerne må lave ordinært arbejde, åbnet en hel flanke for, at der kommer endnu flere sager af Bodum-lignende karakter, end der har været i forvejen. Er det ikke rigtigt?

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Bjarne Laustsen for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg vil bare sige, at det er den omvendte verden, for når man er ordfører, svarer man på spørgsmål, og man stiller dem ikke. Men Enhedslisten kunne åbenbart ikke stille de spørgsmål under mit ordførerindlæg.

Det er altså sådan, at en lang række af de her projekter er godkendt og også bør være det, således at man har aftaler om, hvordan de her ting kan foregå ude på den enkelte arbejdsplads. Og det er ganske fornuftigt de ting, der foregår. Det handler om, hvad det er for opgaver, de skal løse, om de kan kombineres med uddannelse og opkvalificering, og så få aftalt, at det er så kort tid som muligt og med henblik på at komme i

ordinær beskæftigelse. Det er den rigtige aktive-
ring.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Grunden til, at jeg stiller et spørgsmål igen, er jo, at jeg ikke fik svar på det, da jeg stillede hr. Bjarne Laustsen spørgsmålet tre gange under hr. Bjarne Laustsens eget ordførerindlæg.

Kl. 14.35

Lad os komme tilbage til det fagbevægelsen har snor i. Som hr. Bjarne Laustsen siger, er det blot i en lang række af dem. Det vil altså sige, at der er en lang række af dem, som er godkendt af fagbevægelsen. Det betyder, at der er en del af dem, som ikke er godkendt.

Hr. Bjarne Laustsen har stadig ikke svaret på det her med koordinationsudvalgene. Hr. Bjarne Laustsen har heller ikke svaret på, om den her model, som man nu er gået med til, vil betyde, at der kommer flere folk, som vil blive aktiveret i Bodumlignende situationer. Hr. Bjarne Laustsen kan ikke svare på de spørgsmål, for hr. Bjarne Laustsen ved udmærket, at jeg har ret, når jeg siger, at man åbner den flanke, så der er flere job, der bliver fortrængt.

Så vil jeg gerne sige til hr. Bjarne Laustsen, at når han kalder det rigtig aktivering, når fagbevægelsen har været inde at godkende det, er det lige præcis på det punkt, at jeg er så rygende uenig med dele af den danske fagbevægelse. Der findes én form for rigtig aktivering, én eneste form for rigtig aktivering, og det er den aktivering, hvor folk for det første har mulighed for at sige nej, og hvor folk for det andet har mulighed for at få en overenskomstmæssig løn. Det burde være i fagbevægelsens interesse – i stedet for at have en flok løntrykkere gående rundt ude på arbejdsmarkedet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag L 193:
Forslag til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ændringsforslag nr. 1, 9, 2-8 og 10 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats.

Ændringsforslag nr. 2 og 1 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 191:

Forslag til lov om ændring af lov om aktiv socialpolitik, lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, lov om fleksydelse, lov om social service, lov om individuel boligstøtte, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og integrationsloven. (Loft over kontanthjælpen, hjælp til unge og forsørgere, flytning af reglerne om aktive tilbud m.v.).

Ændringsforslag nr. 1-11 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. (Aktiveringsydelse og ændringer som følge af fremsættelsen af forslag til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats).

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Der foretoges endelig afstemning vedrørende lovforslag nr. L 192:

Forslag til lov om ændring af lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. med flere love. (Konsekvensændringer som følge af forslag til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats).

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Anden behandling af lovforslag nr. L 195: Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension med flere love. (Valgfrihed i SP-ordningen).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen). (Fremsat 13/3 2003. Første behandling 27/3 2003. Betænkning 14/5 2003).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslaget sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslaget vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Anden behandling af lovforslag nr. L 73: Forslag til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v.

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs). (Fremsat 6/11 2002. Første behandling 26/11 2002. Betænkning 25/3 2003).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Sammen med denne sag foretoges:

25) Anden behandling af lovforslag nr. L 74: Forslag til lov om ændring af lov om åben uddannelse (erhvervsrettet voksenuddannelse) m.v., lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse og forskellige andre love. (Tilskud til arbejdsmarkedsuddannelser m.v.).

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs). (Fremsat 6/11 2002. Første behandling 26/11 2002. Betænkning 25/3 2003. Ændringsforslag nr. 8 og 9 af 13/5 2003 uden for betænkningen af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs)).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.